

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Rácz G. Gábor ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Kárpáti Katalin ügyvéd által képviselt alperes ellen rendes felmondás jogellenessége jogkövetkezményei iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál 7.M.4514/2005. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 59.Mf.631.125/2007/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2008. november 26. napján megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 59.Mf.631.125/2007/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felperest, aki 1981-től állt az alperes alkalmazásában külügyi főelőadó munkakörben, 2005. június 7-én a munkáltató írásban arról tájékoztatta, hogy az őt is érintő csoportos létszámleépítést hajt végre. A felperes 2005. június 13-ától folyamatosan keresőképtelen állományban volt, és ez alatt, a 2005. július 7-én kelt jognyilatkozattal az alperes rendes felmondással megszüntette a munkaviszonyát. Az indokolás szerint a felperes szervezeti egységénél átszervezést hajtottak végre, a munkakörök és feladatkörök összevonásra kerültek, ezért a felperes további foglalkoztatására nincs lehetőség. Az alperes a rendes felmondást 2005. július 22-én közölte a felperessel.

A felperes keresetében kérte a jogellenes megszüntetés anyagi jogkövetkezményei alkalmazását.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 7.M.4514/2005/16. számú közbenső ítéletével megállapította, hogy az alperes a 2005. június 8-án kelt rendes felmondással jogellenesen szüntette meg a felperes munkaviszonyát, amely az ítélet jogerőre emelkedésekor szűnik meg.

A munkaügyi bíróság a felperesi keresetben hivatkozott felmondási tilalmat vizsgálva arra következtetett, hogy az alperes megszegte az Mt. 94/E. § (2) bekezdését, amely szerint, ha a csoportos létszámcsökkentésről szóló előzetes tájékoztatás közlésének

időpontjában a munkavállaló az Mt. 90. § (1) bekezdésében meghatározott védelem alatt áll, a rendes felmondás csak a védelem megszűnését követően közölhető. A munkaügyi bíróság szerint ebből az következik, hogy az előzetes tájékoztatás a munkavállaló keresőképtelensége alatt is közölhető, de a rendes felmondásra nem kerülhet sor az előzetes tájékoztatástól számított 30 nap elteltével sem, ha a munkavállaló a szándékozott közléskor felmondási védelem alatt áll. Hangsúlyozta, hogy amennyiben elfogadható lenne az alperesi jogszabály-értelmezés - miszerint a felmondási védelmet nem a felmondáskor, hanem a csoportos létszámleépítésről szóló előzetes értesítéskor kell figyelembe venni, - ez oda vezetne, hogy a csoportos létszámleépítést nem lehetne végrehajtani.

Az alperes fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Bíróság 59.Mf.631.125/2007/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét megváltoztatta, és a felperes keresetét elutasította.

A másodfokú bíróság szerint az elsőfokú bíróság helytelenül értelmezte az Mt. 90. §-át és a 94/E. § (2) bekezdését. A jogszabályok helyes értelmezése alapján ugyanis a felmondási védelem a tájékoztatás időpontjában illeti meg a munkavállalót, ezért a későbbi keresőképtelenség alatt a felmondás már közölhető. A perbeli esetben a felperes az előzetes tájékoztatáskor nem állt felmondási védelem alatt, így a keresőképtelenség alatt közölt rendes felmondás nem ütközött tilalomba.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és elsődlegesen a rendes felmondás jogellenességét megállapító első fokú közbenső ítélet helybenhagyását, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását kérte. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság ítélete az Mt. 94/E. § (2) bekezdésével ellentétes, ugyanis a rendes felmondáskor fennálló keresőképtelensége miatt a felmondás tilalomba ütközött, a másodfokú bíróság következtetése téves volt. Érvelésének lényege szerint az Mt. 94/E. § (2) bekezdése nem szünteti meg a 90. § (1) bekezdése szerinti védelmet, hanem kiterjeszti az előzetes tájékoztatás időpontjára, és ezt a csoportos létszámcsökkentés esetében a munkavállalók kiszolgáltatottsága teszi indokolttá. A rendes felmondás közlésekor keresőképtelen volt, ezért a megszüntető jognyilatkozat a felmondási védelembe ütközés miatt jogellenes.

A felperes felülvizsgálati kérelmében az Mt. 90. § (1) bekezdésének megsértése mellett az Mt. 89. § (2)-(3) bekezdésébe ütközőnek is tartotta a jogerős ítéletet, mivel a másodfokú bíróság úgy utasította el a keresetét, hogy csak a felmondási tilalmat vizsgálta, és figyelmen kívül hagyta a felmondás indokának valós és okszerű voltát vitató kereseti kérelmét. Eszerint a munkaviszonya

megszüntetéséhez a munkáltatóval fennállt konfliktusa vezetett, és erre vonatkozóan tanúbizonyítást is indítványozott. Az első fokú közbenső ítélet ellen azért nem élt fellebbezéssel, mivel a döntés számára mindenben kedvező volt. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság megszegte a Pp. 252. § (2) bekezdését, 213. § (1) bekezdését és a 206. § (1) bekezdését, hiszen az elsőfokú ítélettől eltérő álláspontja miatt az elsőfokú bíróságot a további kereseti kérelem elbírálására kellett volna köteleznie.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak miatt nem alapos.

A másodfokú bíróság megalapozottan állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a csoportos létszámleépítés tekintetében a felmondási tilalomra vonatkozó jogszabályokat.

Az Mt. 90. § (1) bekezdése határozza meg a felmondási tilalmakat, melyeknek fennállása szempontjából a 90. § (2) bekezdésében meghatározott fő szabály szerint a rendes felmondás közlésének időpontja az irányadó. A csoportos létszámcsökkentés esetén az általánostól eltérő szabályok érvényesülnek, mely szerint, ha a csoportos létszámcsökkentésre vonatkozó döntésről szóló előzetes tájékoztatás közlésének időpontjában a munkavállaló az Mt. 90. § (1) bekezdésben meghatározott védelem alatt áll, a rendes felmondás csak a védelem megszűnését követően közölhető. E jogszabály helyes értelmezése szerint, ha a csoportos létszámcsökkentéssel indokolt rendes felmondásról szóló előzetes munkáltatói tájékoztatás közlésének időpontjában a munkavállaló nem áll felmondási védelem alatt, úgy a rendes felmondás attól függetlenül közölhető, hogy az Mt. 90. § (1) bekezdésében megjelölt valamely körülmény fennáll-e. Ez az értelmezés következik az Mt. 90. § (5) bekezdéséből is, amely csoportos létszámcsökkentés esetén tiltja a 90. § (2) bekezdésének a felmondási védelem szempontjából a rendes felmondás közlése irányadó voltára vonatkozó szabálya alkalmazását.

Az előbbiekből következően a felperes felülvizsgálati kérelmében alaptalanul hivatkozott jogszabálysértésre a felmondási tilalomba ütközés hiányát megállapító jogerős ítéleti rendelkezés tekintetében, minthogy az alperes eljárása ebből a szempontból megfelelt az Mt. 94/E. § (2) bekezdésében előírtaknak.

A felperes nem vitásan az első fokú eljárásban a rendes felmondás indokának valós és okszerű voltát is vitatta, illetve - tartalma szerint - rendeltetésellenes joggyakorlásra is hivatkozott. Ezen kereseti kérelmekkel az elsőfokú bíróság a felmondási tilalomra vonatkozó téves álláspontjánál fogva nem foglalkozott, az alperes fellebbezése pedig értelemszerűen a felmondási tilalom megsértése

miatti jogellenességet megállapító első fokú közbenső ítélet ellen irányult. A felperes csatlakozó fellebbezést nem terjesztett elő, fellebbezési ellenkérelme az első fokú közbenső ítélet helybenhagyására vonatkozott, ezért a másodfokú bírósági eljárás a felperes által hiányolt kereseti kérelmet már nem érinthette [Pp. 253. § (3) bekezdés]. Az első fokú eljárásban el nem bírált kereseti kérelem erre irányuló fellebbezés, és csatlakozó fellebbezés hiányában a másodfokú eljárásban nem vizsgálható, a hivatalból történő vizsgálatra vonatkozó felperesi felülvizsgálati érvelésnek nincs jogszabályi alapja.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az ügyben még irányadó 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2008. november 26.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. előadó bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő